

Азъ си зная нивята, зная си воловетъ, конѣтъ, впрѣгнуваніето, сѣмято, врьшеніето, кърмѣжъ. Що ся относя до овцытъ, до лозята, до градинарството, до дребното земледѣліе и до дребнытъ приходы, вый знаете чи венчко това е работа на сынъ ви и чи азъ не ся мѣся много въ тѣя нѣща. Колкото за парытъ, памятьта ми е къса, и азъ быхъ предпочелъ венчко да отстѣпа отъ колкото да ся препирамъ *за твоего и за моего*. Мене мя е страхъ да не бы да ся излѣжа и да поискамъ онова, което не ми ся длѣжнѣе, и ако работытъ не бѣха просты и ясны, азъ нѣмаше никога да разбира нѣщо отъ тѣхъ.

— Това е лошо, сыно, но ето защо азъ бы желалъ да имашъ единъ благоразумнѣ женѣ за да мя намѣсти когато не ще вече да съмъ живъ. Ты никога не щѣ да разгледашъ съ яснось смѣткитѣ ни, а това може бы да тя докара въ нѣкои си непріятности и досады съ сынъ ми, когато не ще вече да мя имате помежду вы за да вы съгласявамъ, и да ви казвамъ какво принадлежи всякому.

— Дано ни сте живъ еще за дълго время, дѣдо Морисе! Но не ся обезпокоявайте за това, което може да ся случи слѣдъ васъ; азъ никога нѣма да дода въ препирниѣ съ вашѣтъ сынъ. Азъ ся повѣрямъ на Жакъ, сынътъ ви, както и вамъ, и понеже азъ нѣмамъ мое собственио имѣніе, а всичко що може да ми ся падне проис-